

« zurück blättern vor »

SZLABAN II subst. m., ab 1806; ‘hölzerner Kasten, der als Bank, auseinandergelegt als Bett dient’ – ‘drewniana skrzynia służąca za ławę, a po rozłożeniu za łóżko’: (1898) 1948 *Żer.Prom.* 31, DOR *W jednym kącie [izby] ktoś (...) leżał na drewnianym szlabanie.* o [LBel.] (1901) 1948 *Gąs.W.* Fig. 5, DOR *Była to wielka, czworokątna skrzynia, której przednia ściana wysuwała się i łącznie z pustym wnętrzem komody stanowiła rodzaj szlabana.* – SWIL, SW, DOR (daw.) sowie BAN. ♦ **Etym:** nhd. *Schlafbank* subst. f., ‘Bank, die auseinandergeklappt und als Bett benutzt werden kann’, GRI. ♦ **Der:** *szlabanik* subst. m., 1876 *Zal.Br.Litw.* 167, DOR *Pokój z przepierzeniem, co ciepło pieca odgradza, a tworzy razem ze strasznym szlabanikiem rodzaj wąskiej komórki dla służącego.* Zuerst geb. SW. ❖ Der deutsche Endkonsonant /k/ ist wohl als polnisches Suffix /(e)k/ interpretiert, also **szlabanek*, und dieses durch ein anderes Diminutivsuffix (-ik) ersetzt worden.

« zurück blättern vor »